

feeling

**THUIS BIJ
DELPHINE BOËL
EN HAAR GEZIN**

**KERSTMENU
MAKKELIJKE
KLASSIEKERS**

**VOOR JE MAN,
VOOR JE HOND...
3 GEWELDIGE
CADEAUS**

Happy family feest!

**DUO-GESPREK
BART MOEYAERT
& CAROLINE PAUWELS**

**ALLEMAAL LICHTJES...
KERSTSHOPPEN
IN PARIJS**

feeling

INHOUD

DECEMBER 2019

COVER

Foto: Domen/Van de Velde
Styling: Ellen Monstrey
Make-up: Rudi Cremers en Gina Van den Bergh
Kleding: Karine Claassen draagt een jurk met pailletten van Guess. Danira Boukhriss Terkessidis draagt een blazer en pantalon van Pinko en oorbellen van Calvin Klein.

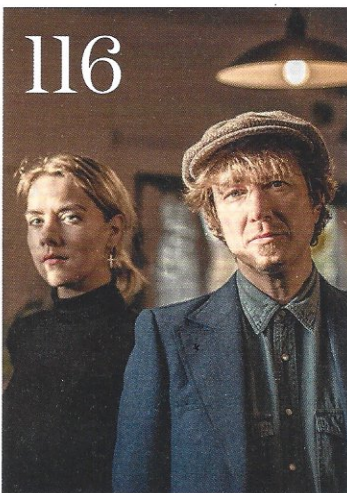
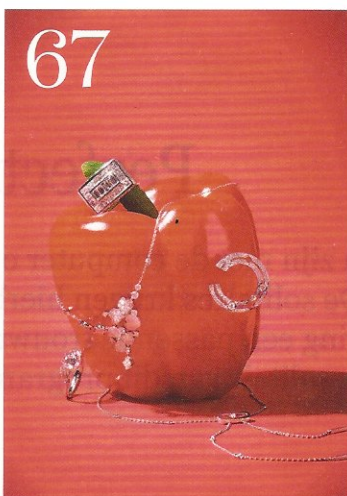
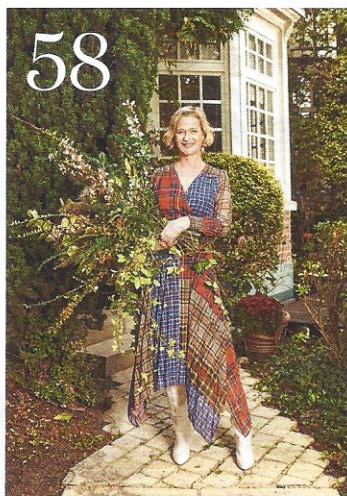

NEEM OOK EEN KIJKJE
OP ONZE SITE:
WWW.FEELING.BE

MODE

- 10 **In the mood voor december** Ga voor goud
- 12 **Vip-lijst** Must-buys van de maand
- 14 **De stijlgeboden** van boetiekuitbaatster Patricia Schutyser
- 16 **We want** De Baby Charm Bag van Pinko
- 18 **Mode ABC** Deze trends probeer je nu
- 44 **We are family** Feesten met bekenden en hun besties
- 58 **Tussen kerst en kunst** Thuis bij Delpine Boël en haar gezin
- 67 **Vitamineshot** Prachtjuwelen, omdat dromen mag...
- 74 **Surprise!** De ultieme cadeaugids voor iedereen
- 90 **Anything Els** Onze chef-mode spot what's hot & not

BEAUTY

- 22 **Vip-lijst** Must-buys van de maand
- 24 **Lak aan alles** Laat je nagels glimmen
- 82 **Het oog wil ook wat** Make-up die alle blikken vangt

REPORTAGES

- 34 **Wat een jaar!** Hier werd de redactie warm of koud van
- 92 **Feesten met de family** Geen zatte nonkels in de buurt
- 96 **Duo-interview** Bart Moeyaert en Caroline Pauwels
- 102 **Friends with benefits** En daar is geen seks mee gemeoid
- 108 **Good job!** Onze redactrice deed drie dagen vrijwilligerswerk
- 116 **Duo-interview** Leen Dendievel en Stef Kamil Carlens

CLUSIEF

Tussen
KERST
&
KUNST

THUIS BIJ DELPHINE BOËL

Kerstmis bij Delphine Boël en haar familie, dat is veel warmte, veel humor - en weinig kerst. Feeling mocht exclusief bij haar op bezoek, en bracht zélf de kalkoen mee.

PRODUCTIE: ELS KEYMEULEN. FOTO'S: FILIP VAN ROE

OSCAR: HEMD VAN JACK&JONES,
CARDIGAN EN JEANS VAN ZARA.
JIM: KOSTUUM VAN STRELLSON,
HEMD VAN TOMMY HILFIGER
TAILORED @ZALANDO EN STRIK
VAN WE.
DELPHINE: JURK VAN ESSENTIEL
ANTWERP, LAARZEN VAN
STEVE MADDEN EN RING VAN
SWAROVSKI.
JOSEPHINE: ROLKRAAG VAN
VINCE EN JURK VAN MBYM.

D

De dag vóór de shoot bij Delphine thuis, stuur ik haar een berichtje: dat er iemand een krat champagne zal komen leveren, zodat we tijdens de shoot bubbels hebben en we haar wijnkelder niet moeten plunderen. "Oké," stuurt Delphine terug, "maar ik kan niet beloven dat we niet alles hebben opgedronken tegen dat jullie komen." Gelukkig wacht er ons de volgende middag een stralende Delphine op - van een champagnekater geen spoor. Ze is net van onder de douche - haren nat, geen spoortje make-up - en ik bedenk me dat ze er erg jong uitziet voor haar eenenvijftig jaren. Ze is gekleed in een jeans met olifantenpijpen, en draagt een kleurrijke, haast psychedelische top. Terwijl het team haar hele huis in kerstsfeer hult, gaan wij zitten aan haar zelfontworpen, imposante *Blabla*-tafel. Delphine steekt meteen van wal.

'Bijna alles hier is homemade, de schoolwerkjes van de kinderen staan op de schouw, mijn kunst hangt overal'

"Ik haat Kerstmis, eerlijk gezegd. Ik hou van geen enkele feestdag, omdat ik verplichtingen vervelend vind. Niemand hoeft mij te vertellen op welke dag ik iemand een cadeautje moet geven. Ik wil elke dag vieren, en spontaan zijn. Maar oké, Kerstmis vind ik het allerergst. Toen ik heel klein was, vond ik het een prachtig feest. Mijn grootvader leefde nog, en alle kleinkinderen kwamen samen om te vieren, aan een grote tafel. Er was een kerstboom, er waren cadeautjes, en *I loved it*. Maar toen stierf mijn grootvader, en het hele kerstgebeuren viel een beetje in duigen. Mijn moeder was plots altijd triest rond Kerstmis, en ik heb dat een beetje overgenomen. Het erge is: ik heb thuis geen nieuwe traditie gecreëerd - het vóelt gewoon niet juist, of zo. Lange tijd huilde ik met kerst, maar daar ben ik mee gestopt (*lacht*) voor de kinderen. Ik doe nu wel mijn best, af en toe gaan we naar Amerika, naar de familie van mijn man, en we zetten een plastic kerstboom. Maar top zijn we niet op feestdagen. Het is niet ons moment."

"Al is er wel één memorabele kerst, sinds mijn grootvader stierf: die van 1999 - het jaar dat ik een relatie begon met **Jim**, mijn man. Ik woonde toen in **Londen**, en leidde er echt een vrijgezellevens, met veel feesten en lange nachten. Mijn moeder, die in Frankrijk woonde, had een huisvriend, een Amerikaan. Hij was samen met de moeder van Jim. Op een gegeven moment zou Jim Londen bezoeken, en mijn moeder vroeg me hem rond te leiden in de stad, en hem misschien een keer mee uiteten te nemen. Dat deed ik, want ik vind nieuwe mensen ontmoeten altijd tof en interessant - en zo werden we langzaamaan

ROLKRAAG VAN
OTTOD'AME EN JURK
VAN RIVER ISLAND.

‘Hier thuis heerst discipline. Beleefdheid is cruciaal; ik denk dat mijn kinderen héél vaak *thank you* en *please* zeggen’

vrienden. Als Jim naar Londen kwam, logeerde hij bij mij, in mijn *spare bedroom*. Ik ging in die tijd haast elke avond uit, en dan zagen we elkaar aan de ontbijttafel: hij fris als een hoentje, ik met uitgelopen mascara (*lacht*). En dan, in 1999, nam mijn leven een andere wending: het nieuws dat ik **koning Alberts** geheime dochter was, explodeerde. Niet alleen in België; ook in Londen was het *breaking news*. Om te ontsnappen aan het hele mediacircus besloot ik een paar dagen ‘onder te duiken’ in Amerika, bij Jim. Hij woonde in **Washington**, en dat leek me precies ver genoeg. Jim had een hele planning gemaakt, met stadsbezoeken, excursies en etentjes, om mijn gedachten te verzetten. Alleen: ik sliep vijf volle dagen (*lacht*) - ik ben echt die slaapkamer niet uitgekomen.

Later dat jaar, met Kerstmis, nodigde ik Jim uit om bij ons kerstavond te vieren. Dáár sloeg de vonk over, en het jaar erna woonden we samen, in Londen. We bleven er tot 2003, tot ik zwanger was van ons eerste kind, **Josephine**. Ik voelde heel sterk: ik wil mijn baby in België krijgen, niet in Londen. De gezondheidszorg in Londen is niet top - althans niet zoals in België - en ik dacht: ik krijg die baby, en dan keren we terug naar Londen. Alleen: we zijn hier nu nog altijd (*lacht*). Ik kreeg een tweede kind, **Oscar**, die nu elf is, en hoewel ik soms nog naar Londen verlang, denk ik niet meer aan terugkeren. Mijn kinderen hebben hier hun wortels, we zijn hier gelukkig. Het is hier goed.”

“In tegenstelling tot wat je misschien verwacht, ben ik een zeer strikte moeder. Hier

thuis heerst discipline, en geen chaos. Beleefdheid is cruciaal; ik denk dat mijn twee kinderen héél vaak *thank you* en *please* zeggen (*lacht*); ik heb dat er echt ingedrild. Mijn moeder heeft dat bij mij ook gedaan, dus ja, het komt vast van haar kant. Ik ben daarnaast ook een moeder die haar kinderen opvoedt tot onafhankelijke, zelf denkende individuen. Ik ben er voor hen, uiteraard, en Jim ook, maar Josephine en Oscar moeten zélf aan de bak. Met schoolwerk helpen we bijvoorbeeld nooit. Zet dat maar in drukletters. Ik heb school altijd verschrikkelijk gevonden, dus nu ik vijftig ben, ga ik écht geen huiswerk meer maken. Soms is dat moeilijk voor hen; thuis praten wè Engels, op school is alles in het Frans - dat is soms lastig. Maar ze trekken hun plan, en daar leren ze het meest van. Ik probeer mijn kinderen ook niet te overbeschermen. Toen ze baby's waren, zat ik niet alle stopcontacten af te plakken en tafelhoeken te watteren. Ik denk: stóót je hoofd, je doet het geen twee keer. Dat heb ik nu nog altijd. Ik ben een publiek persoon geworden, of ik dat nu wil of niet, maar mijn kinderen verstop ik niet. Ik heb daar wel een tijdje mee geworsteld, hoor. Toen Josephine een baby was en een paparazzo een foto van ons maakte op straat, hield ik instinctief mijn hand voor haar gezichtje. Een paar jaar later gebeurde het opnieuw, maar toen vroeg Josephine me zelf: ‘Mama, waarom doe je dat?’. Ja, dacht ik bij mezelf, waaróm eigenlijk? Ik ben trots op mijn kinderen, ik wil hen niet het gevoel geven dat ik hen verstop. Dus mogen ze hun gang gaan, en Josephine mag gewoon

'Ik schilder de roddels van me af, ik schrijf duizend keer *LOVE* als antwoord op al het negativisme'

JAS IN NAMAARBONT
VAN STAND STUDIO
EN OORBELLEN VAN
SWAROVSKI.

op Instagram - al is haar account wel privé. Dat heeft ze zelf bedacht hoor, daar zit ik niet tussen."

"Ik denk dat bij ons thuis warmte het allerbelangrijkst is. We zijn niet het picture perfect gezinnetje, met een gestyled interieur en zo. Bijna alles is hier homemade, mijn kinderen hun schoolwerkjes staan allemaal op de schouw, mijn kunstwerken hangen hier overal. Ons huis is wie we écht zijn, en geen façade. Centraal in dit huis staat de grote *Blabla*-tafel, waaraan we nu zitten. Die tafel brengt ons samen, maar er zitten zoveel meer lagen onder. *Blabla* verwijst naar roddels en leugens - ik vind roddelen heel *nasty*. We doen het allemaal, af en toe, maar eens het gemeen wordt, en het mensen raakt, haak ik af. Roddels zijn heel vernietigend, en dat heb

ik helaas al al te vaak zelf ondervonden. Over mij en mijn afkomst wordt veel gezegd en veel geschreven, en meestal zijn het leugens. Dingen die ik niet heb gezegd; dingen die me zelfs nooit zijn gevraagd. Het lastigste is: ik kan het niet zomaar van me afzetten, het raakt me écht. Zelfs fysiek: ik krijg er maagpijn van. Ik hou van mensen, vertrouw mensen snel, stel me helemaal open voor hen. Als dat vertrouwen dan geschaad wordt, doet dat pijn. Het kwetst heel erg. Daar verwijst *blabla* naar, en bij uitbreiding álles wat ik maak. Kunst is voor mij therapie. Meer zelfs: kunst redt mij. Ik schilder de roddels van me af, ik schrijf duizend keer 'LOVE' als antwoord op al het negativisme. Kunst, en níet de mens, kan de wereld beter maken." ●

JURK VAN PAUL SMITH,
SOKJES VAN WOLFORD
EN SANDALEN VAN
EVEN&ODD.